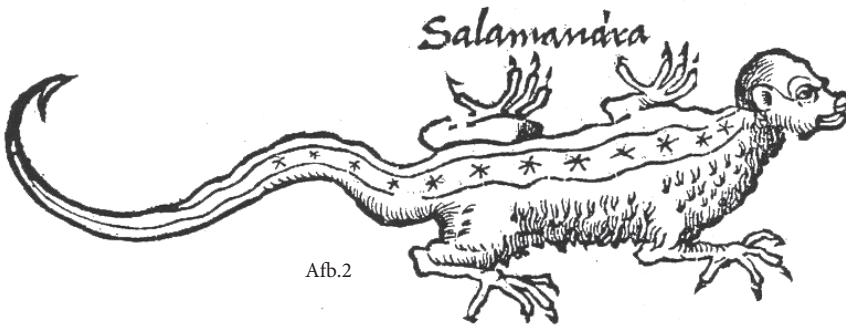

SALAMANDERS

De salamander heeft een gezicht zoals een hagedis. Aristoteles, daarentegen, beweert dat de ene helft van het gezicht op dat van een varken lijkt, de andere helft op dat van een aap. De ogen liggen diep en zijn altijd geopend. In tegenstelling tot andere dieren ligt de lever links. Ook de muil is altijd geopend, terwijl hij haar niet gebruikt om te eten of te drinken. Aristoteles beweert verder dat hij zich voedt met de dauw des hemels en de lucht. De salamander is zeer mager en heeft weinig bloed. Daardoor is zijn lichaamswarmte gering. Het is een angstig en vreesachtig dier. Lichaamswarmte is juist een bron van moed en koenheid. De vreesachtigheid van de salamander is ook de oorzaak van zijn wisselende kleur, daar hij uit vrees verschillende schuilplaatsen opzoekt en de vorige kleur op korte tijd wisselt. Dit is een bijzondere eigenschap en, zoals Ambrosius zegt, neemt hij de kleur van zijn omgeving aan. Twee kleuren kan hij echter niet voortdurend aannemen en dat is wit en rood. Het lichaam is bijna vleesloos en in het hart vindt men weinig bloed. De milt ontbreekt.^{1/}

Het Dierenpalleys (1520) beschrijft de salamander als volgt: 'Salamandra es een fenijnich beest met ... dat hoeft als een vercken ghemengelt metter simmen (aap) aensicht. Dit beest en heeft geen milt ende luttel bloets

ende is seer maghere ende van menigherley verwen, maer alle huere verandert syn verwe'.

Mogelijk wordt de salamander nu en dan eens verward met de kameleon, die van kleur verandert. Als er in de middeleeuwen sprake is van de salamander, dan kunnen we aannemen dat het allicht in de meeste gevallen de vuursalamander betreft, de meest opvallende soort. In vele gevallen is het echter niet duidelijk over welke soort salamander men het precies heeft.